

REJSEN TIL DE TUSIND SØERS LAND

ONSDAG 29. MAJ

Efter at have udført dagens arbejde på vores respektive redaktioner, mødtes alle Ritzaus praktikanter i lufthavnen onsdag aften og satte kursen mod Finland. Emil, som opererer fra Bruxelles i disse måneder, mødte os på hotellet i Helsinki.

Valget faldt på den finske hovedstad af to årsager: Den første og lidt kedelige årsag er, at en af Ritzaus praktikanter lider af alvorlig flyskræk, så vi skulle helst ikke mere end 1,5 time væk, fordi det ellers ville være for langt at flyve. Vi kiggede derfor mod Finland, fordi vi fra andre journalister havde fået fortalt, at de finske medier på mange måder ligner vores, men alligevel også adskiller sig. Vi tog derfor afsted med et håb om at blive inspirerede og få udvidet vores journalistiske horisont.

Fordi vores tur strakte sig over Kristi Himmelfart, havde vi store problemer med at sætte aftaler op, fordi mange benyttede helligdagen til at holde miniferie. Det lykkedes dog at sætte gode aftaler op med det finske nyhedsbureau STT, public service-virksomheden YLE (det finske DR) og lederen af YLE's journalistiske akademi.

Gudstjeneste ved byens domkirke i anledning af Kristi Himmelfart

TORSDAG 30. MAJ

Kristi Himmelfart blev fejret i stor stil i den finske hovedstad. En stor del af byens borgere samlede sig ved en udendørs gudstjeneste på de berømte trapper ved den tillige kendte domkirke nær byens havn.

Vi havde kurs mod havnen og en kultur/natur-oplevelse i form af et ø-hop til to af de omkring 330 øer, der pletter det Baltiske Hav omkring Helsinki.

Den første ø, vi ville se nærmere på, var Vallisaari. Vallisaari blev brugt som militærbase fra 1700-tallet af først svenskerne, så russerne og senest af finnerne selv. Øen var lukket for offentligheden indtil 2016. Den lave grad af menneskelig aktivitet har gjort øen til et vildt naturparadis med over 400 plantearter og mere end 1000 sommerfuglearter. Vi vandrede, nød naturen og tog adskillige billeder, som snildt kunne gå som coverbilleder til en skive med moderne singer-songwriter ballader. Herefter hoppede vi på en ny færge mod en anden tidligere militær-ø: Suomenlinna.

Flokken på øhop i solskin

Suomenlinna kom på FN's Verdensarvsliste i 1991, formelt som et "unikkt monument af militær arkitektur". Men turister og finner kan udnytte den maritime fæstning til langt mere end et billedskønt udflugtssted. Den imponante fæstnings historie er tæt forbundet med de store penselstrøg i Finlands historie.

Svenskerne påbegyndte byggeriet af, hvad de kaldte Sveaborg i 1700-tallet. Inden arbejdet egentlig var færdigt, belejrede russerne havfæstningen - og resten af Finland - i starten af 1800-tallet. Indtil den

russiske revolution og Finlands uafhængighed i 1918 fungerede den som en militær udpost for den russiske regent Peter den Store og skulle beskytte St. Petersburg frem for Helsinki. Med uafhængigheden kom endeligt navnet Suomenlinna eller Finlandsborg.

Vores første stop på øen var en fiks restaurant/café beliggende ved fæstningens gæstehavn, som blev anlagt i 1700-tallet, da svenskerne havde planer om at bygge krigsskibe.

Med fyldte maver og sultne hjerner sugede vi efterfølgende historie og æstetik til os på fæstningens labyrintiske vægge og gangstier og for nær vild i de underjordiske tunneller. Sidstnævnte husede blandt andet et fængsel, hvori en flok russiske soldater blev smidt i 1906 efter at have lugtet revolution i luften et lille årti for tidligt og forsøgt et mytteri.

Skyggerne begyndte efterhånden at blive lange og med trætter fødder og tilfredsstillede paratvidenshjerner satte vi kurs mod fastlandet og aftensmad.

FREDAG 31. MAJ

Med lyttelapperne slået ud, drog vi mod det nordlige Helsinki og YLE, der er Finlands svar på DR. Hovedkvarteret var meget passende placeret på Nyhetsgatan. Vi mødtes med Mika Mäkeläinen, der er tidligere USA og Kina-korrespondent. Mika gav os en rundvisning og fortalte blandt andet om, hvordan han blev arresteret på grænsen mellem Kina og Nordkorea.

Han fortalte samtidig om YLE's arbejde med udenrigsnyheder samt deres eksperimenter med Virtual Reality og robotjournalistik. YLE satser mere og mere på nye formater, og Mika har været med til at udvikle VR til en historie, han havde skrevet om atomaffald i Stillehavet.

Besøg i YLE's nyhedsstudie

Det interessante ved YLE er også, at de har omkring 35 lokalredaktioner over hele Finland, som samarbejder med hovedstationen. Alligevel slås YLE med nogle af de samme udfordringer, som søster DR i Danmark: De bliver beskyldt for at være for centreret omkring hovedstaden og for at være venstreorienterede. Det talte vi meget med Mika om.

Efter nogle timer med Mika, overdrog han ansvaret til kollegaen Elina Ravantti, som bød os på frokost. Hun er leder af et indenhus akademi på YLE og har tidligere været korrespondent i Berlin og Bruxelles.

YLE's journalistiske akademi tilbyder journalister efteruddannelse. De fokuserer meget på fremtidens journalistik og udvikler derfor hele tiden nye metoder og ideer til, hvordan journalistik med fordel kan tilpasses brugernes behov og adfærd. De har eksempelvis eksperimenteret meget med grafiske og visuelle elementer i deres features online – lidt på samme måde, som DR også gør i nogle af deres længere fortællinger.

Praktikanterne sammen med Mika Mäkeläinen

Efter besøget på YLE satte vi kursen mod byen og det finske nyhedsbureau STT. Her mødtes vi med redaktør Laura Kolu.

Udover sproget viste sig én stor forskel mellem STT og Ritzau. Finnerne har en intensiv brug af det legendariske, men i Danmark efterhånden uddøde medie: tekst-tv. Det overraskede os meget, at finnerne stadig bruger tekst-tv til at få nyheder, fordi det efterhånden er de færreste danskere, som benytter det.

Der var ellers store ligheder mellem Ritzau og STT. Vi overvåger meget på samme måde og har nogenlunde samme procedure for at *breaking news*. STT har dog i nogle år været presset økonomisk, og det kunne vi godt mærke. Ritzau har væsentligt flere tjenester og udbyder en bredere vifte af services. STT eksperimenterer dog med robotjournalistik ligesom Ritzau, og vi var derfor interesserede i at høre, hvilke resultater de har haft med det.

Da vi forlod STT, tog vi mod centrum og sluttede dagen med en kort byvandring i Helsinki.

På besøg hos STT og Q&A med redaktør Laura Kolu

LØRDAG 1. JUNI

Da det ikke var muligt at lave aftaler lørdag, brugte vi vores sidste hele dag i Helsinki på at udforske byen. Vi tog først forbi Tempelpladsens Kirke, som er en indfældet i klippe. Bygningen anvendes ofte som koncertsal, fordi der er en uovertruffen akustik, som skyldes væggenes groft tilhuggede granit og det særlige loft, som er fremstillet af omkring 22 kilometer kobbertråd. Som albertavle anvendes en sprække i klippevæggen, og kirken har ingen klokker.

Efterfølgende afprøvede vi Löyly Helsinki, som er en oase langs med havnen i Helsinki. Der er traditionel sauna, noget som finnerne er berømte for, samt udendørs pools, både opvarmede og

iskolde. Det var en vidunderlig måde at slutte dagen af på, og det var sjovt at opleve finnernes intense saunakultur, som vi ikke på samme måde kender fra Danmark.

Tempelplassens Kirke – eller Tempeliaukio Rock Church – blev indviet i 1969 og er hugget ind i klippevæggen.

SØNDAG 2. JUNI

Søndag lagde vi vejen forbi The Päivälehti Museum, som giver et fremragende indblik i den finske mediehistorie, både før, nu og fremover.

Sideløbende fortæller museet også historien om den 130 år gamle Helsingin Sanomat, som er Finlands største dagblad.

Det var en fremragende måde at slutte en både sjov, lærerig og inspirerende studietur af på, inden vi hen på eftermiddagen satte kurs på København.